

Zpěvník 2020

SEZNAM

<i>Název</i>	<i>Autor</i>	<i>Strana</i>
Ranní	B, M, team B, Klíč	2
Chvíle	Hop trop	3
Anděl	Karel Kryl	4
Amazonka	Hop Trop	5
Batalion	Spirituál Kvintet	6
Bedna od whisky	Miki Ryvola	7
Bláznova ukolébavka	Pavel Dydovič	8
Cesta	Kryštof	9
Čukrářská bossa-nova	Jaromír Nohavica	10
Červená řeka	Helena Vondráčková	11
Dokud se zpívá	Jaromír Nohavica	12
Halleyova kometa	Slávek Janoušek	13
Hej Kapitáne	Hop trop	14
Hlídač krav	Jaromír Nohavica	15
Ho Ho Watanay	Pavel Lohonka Žalman	16
Chodím po Broadwayi		17
Jó, třešně zrály	Waldemar Matuška	18
Kometa	Jaromír Nohavica	19
Kozel	Jaromír Nohavica	20
Mám doma kočku	Pokáč	21
Morituri te salutant	Karel Kryl	22
My pluli dál a dál		23
Obchodník s deštěm	Hop trop	24
Okoř		25
Pijte vodu	Jaromír Nohavica	26
Rehradice	AG Flek	27
Severní vítr	Uhlíř, Svěrák	28
Stánky	Jan Nedvěd	29
Tereza (Osamělý město)	Bratři Ryvolové	30
Tisíc mil	Waldemar Matuška	31
Toulavej	Vojta Kidák Tomáško	32
Tři čuníci	Jaromír nohavica	33
Tři kříže	Hop trop	34
Zahrada ticha	Pavel Roth	35
Zachraňte koně	Kamelot	36
Zrození hvězd	Kamelot	37
Želva	Olympic	38

Ranní

Bobr, Máňa, Team Bochemie, skupina Klíč

1. Lesani vstávejte už je den, slunce už vysoko svítí
vyskočte z postele pojdte ven, bude se zas něco dítí
[: tak poplavme spolu je tady zpráva,
čeká nás vítězství, bohatství, sláva. :]

2. Ryšavý kapitán jen se smál, zlato své daleko hlídá
Odvážná srdce však sídlí v nás, málo času už zbývá
[: Pospěš si honem zanech teď snění,
u mořských ďasů čeká Vás jmění. :]

R: Náhle se pozvedl Bobr a mocně řvál,
Osádko tak mordyje já nástup dal ...,

3. Tak zvedněte kostry pánové, vždyť poslední sloka se zpívá
Získejte bohatství bláhové, které se před váma skrývá
[: teď je tu šance najít své zlato,
staneš se hrdinou tak pojdte na to. :]

Chvíle

Hop Trop

1. Mám rád ty chvíle, kdy noc už pomalu končí,
chvíle, co patřej' jen těm, co neusínaj',
toulavejm bláznům, když právě s jarem se loučí
a za dobrý slovo ti srdce svý na dlani daj'.
2. Mám rád ty chvíle, kdy holkám ve vočích svítí
slunce, když do korun stromů začlo se drát,
stejně jak v kapičkách rosy na pavoučích sítích,
to najednou chce se mi brečet a zároveň smát.
- R: Ty rána s vůní borový smůly
měly by zůstat navždycky v nás,
ty rána s vůní sekaný trávy
a ohně, co právě pomalu zhas'.
3. Mám rád ty chvíle, kdy kluci v duchu si říkaj',
jak je to nádherný, léto před sebou mít,
spolu si přejou, ať moc rychle dny neutíkaj'
a trápení jsou někde v dálce, a kolem je klid.

4.=1.

R:

Anděl

Karel Kryl

- C   Ami   C   G7
1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
C   Ami   C   G7   C
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
Ami   C   G7
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
C   Ami   C   G7   C
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.
- C   Ami   C   G7
R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
C   Ami   C   G7
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
C   Ami G7   C   Ami G7(F) (G) C
co mě čeká   a nemine, co mě čeká   a   nemine.
2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.
- R:
3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R:

Amazonka

Hop Trop

1. Byly krásný naše plány,
byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány,
starší jsme jen o pár let.
2. Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej,
i když si tak neříká.
- R: Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvu jako měly
tvoje oči džínový.
3. Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkávali,
a já hrdě přisvědčil.
4. Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
"Amazonka" neříká.
- R:
5. Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dáls' ho nechtěla.
- R: Teď jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přisa-hám.

Batalion

Spirituál Kvintet

Dmi F C Dmi F C Dmi Ami Dmi
R: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,
F C Dmi F C Dmi Ami Dmi
víno máš a chvílku spánku, díky, díky, verbíři.

Dmi F C Dmi Ami
1. Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,
Dmi F C Dmi Ami Dmi
ostruhami do slabin koně pohání,
F C Dmi Ami
tam na straně polední čekají ženy, zlatáky a sláva,
Dmi F C Dmi Ami Dmi
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Dmi F C Dmi
*: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
F C Dmi Ami Dmi
zítra do Burgund batalion zamíří,
F C Dmi
víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,
F C Dmi Ami Dmi
díky, díky vám, královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hrouťí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát,
neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

*:

R:

Bedna od whisky

Miki Ryvola

1. Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,
Ami C Ami E
Ami C Ami E Ami
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
C Ami E
stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
Ami C Ami E Ami A
tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.

R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
A D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
D E A
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
D E A Ami
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
Ami C Ami E
Ami C Ami E Ami
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
C Ami E
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
Ami C Ami E Ami A
a chlatal bych tam s Bilem a chlatal by tam Ben.

R:
Ami C Ami E
3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
Ami C Ami E Ami
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
C Ami E
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
Ami C Ami E Ami A
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R:
Ami C Ami E
4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
Ami C Ami E Ami
do krku mi zvoštane jen dírka mrňavá,
C Ami E
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
Ami C Ami E Ami A
má to smutnej konec a whisky ani lok.

R: .... tak kopni do tý bedny.

Bláznova ukolébavka

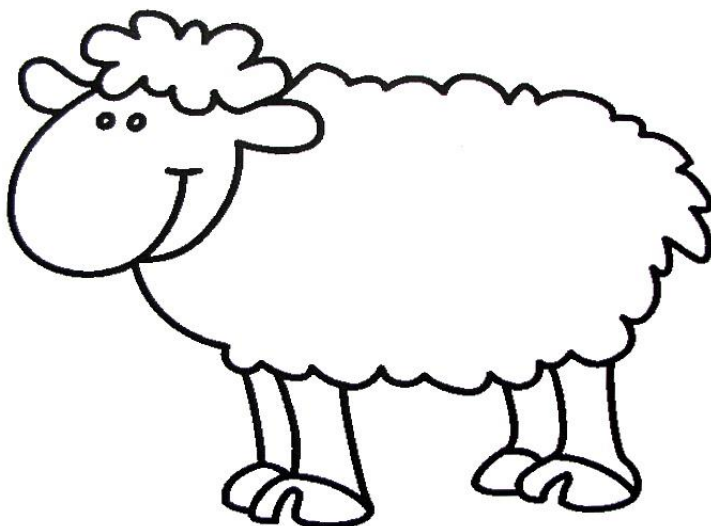
Pavel Dydovič

1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

R: Máš, má ovečko, dávno spát,
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R:

Cesta

Kryštof

Intro: C G Am F G

C
1. Tou cestou

Gsus4 G
Tím směrem prý bych se dávno měl dát

Dmi
Když sněží, jde to stěží, ale sněhy pak tají

F G
Kus něhy ti za nehty slíbí a dají

2. Víc síly

se prát, na dně víc dávat než brát.

A i když se vleče a je schůdná jen v kleče
Donutí přestat se zbytečně ptát

C
R: Jestli se blížím k cíli

G Am
Kolik zbývá víry, kam zvou

F G
Svodidla, co po tmě mi lžou?

Zda couvám zpátky
A plýtvám řádky, co řvou
Že už mi doma neotevřou

3. Nebo jít s proudem

Na lusknutí prstu se začít hned smát,
Mít svůj chodník slávy a před sebou davy
A přes zkroucená záda být součástí stáda

4. Ale zpívat

A hrát, kotníky líbat, a stát
Na křídlech všech slavíků, a vlastně už ze zvyku
Přestat se zbytečně ptát

R: (2x)

Cukrářská bossa-nova

Jaromír Nohavica

1. Můj přítel snídá sedm kremrolí
a když je spořádá, dá si repete,
cukrlátko,
on totiž říká: "Dobré lidi zuby nebolí
a je to paráda, chodit po světě
a mít, mít v ústech sladko."

R: Sláva, cukr a káva a půl litru becherovky,
hurá, hurá, hurá, půjč mi bůra, útrata dnes dělá čtyři stovky,
všechny cukrářky z celé republiky
na něho dělají sladounké cukrbliky
a on jim za odměnu zpívá zas a znovu
tuhletu cukrářskou bossa-novu.

2. Můj přítel Karel pije šťávu z bezinek,
říká, že nad ni není,
že je famózní, glukózní, monstrózní, ať si taky dám,
koukej, jak mu roste oblost budoucích maminek
a já mám podezření,
že se zakulatí jako míč
a až ho někdo kopne, odkutálí se mi pryč
a já zůstanu sám, úplně sám.

R:

3. Můj přítel Karel Plíhal už na špičky si nevidí,
postava fortelná se mu zvětšuje,
výměra tři ary,
on ale říká: "Glycidy jsou pro lidi,"
je prý v něm kotelna, ta cukry spaluje,
někdo se zkáruje, někdo se zfetuje
a on jí bonpari, bon, bon, bon, bonpari.

Červená řeka

Helena Vondráčková

1. Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
a kde ční červený kamení,
žije ten, co mi jen srdce ničí,
koho já ráda mám k zbláznění.
2. Víím, že lásku jak trám lehce slíbí,
já ho znám, srdce má dřravý,
ale já ho chci mít, mně se líbí,
bez něj žít už mě dál nebaví.
3. Často k nám jezdívá s kytkou růží,
nejhezčí z kovbojů v okolí,
vestu má ušitou z hadích kůží,
bitej pás, na něm pár pistolí.
4. Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
kdy mu prý už to svý srdce dám,
ale já odpovím, že čas maří,
srdce blíž Červený řeky mám.
5. Když je tma a jdu spát, noc je černá,
hlavu mám bolavou závratí,
ale já přesto dál budu věrná,
dokud sám se zas k nám nevrátí.

R:

Dokud se zpívá

Jaromír Nohavica

1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
včera jsem nespal a ani dnes nespočinu,
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. hóhó
že dokud se zpívá ještě se neumřelo

Halleyova kometa

Slávek Janoušek

- G Hmi
1. Courám se vesmírem už celá staletí,
Ami C G
daleko do tmy a zas šup ke Slunci do tepla, jsem svěží,
Hmi
a silák Jupiter přede mnou baletí,
Ami C G
často mě zdrží, ale vždy jsem mu utekla, jsem silná.
2. Však nejvíc mě pobaví ta modrá kulička
od Slunce třetí, co s lidmi se otáčí, jsou bezva,
jsou se všim hned hotoví, pro ně jsem staříčka,
kus ledu, co letí, pak se přiblížit postačí.
- G Hmi
R: [: Užívejte světa, blíží se kometa,
Ami C G
užívejte světa, blíží se kometa. :]
3. Halleyova kometa mě v poslední době zvou,
ach, Edmond Halley, ó, jak ten mě miloval, byl bezva,
však sešel ze světa, než jsem jednou cestu svou
oběhla kolem, už na mě nepočkal.
- R:
4. To tenkrát na účet nám, kometám, připsali
mory a války, i to, že třeba chleba ztvrd', jsou bezva,
papež mohl poroučet, komety nedbaly,
a tak jsi kacíř, a potentát měl z toho smrt.
5. Teď už to prostě není to, to, co to bývalo,
byla jsem metlou božího hněvu, moc silná,
procesí prosilo, šilelo, zpívalo,
já byla mečem pro jejich hlavu.
- R:
6. Když jsem zde byla naposled, to zas našli jed v ohonu,
psali rok deset a měli strach, že je otrávím, jsou bezva,
jedni se sami trávili, druzí létali v balónu,
žít či se věšet, to já jim nepovím.
7. Většina vzývala Františka Josefa,
báťušku cara či císaře Viléma, jsou bezva,
a když válka začala, s kým má být kometa?
Ach, co se starám, s těma či s tamtěma?
- R:
8. Slunce mi kartáčem můj ohon rozčesá
jak na hlavě každé vlasaté sexbomby, jsem svěží,
a lidičky hned pláčem prosí svá nebesa,
ale jak zmizím, už zas myslí na bomby.
- R:
9. Tak to jsem zvědavá, co nyní chystají,
jaké zas šprýmy a jestli mě nafotí, jsem svěží,
kdekdo je potkává, do kosmu lítají,
dokonce prý mi poletí naproti, jsou bezva.
10. Courám se vesmírem, kdeco mě potěší,
lidi si myslí, že vše je tu pro ně snad, jsou bezva,
prý se psaným papírem spor o vesmír vyřeší,
kdoví, co najdu v roce dva tisíce šedesát dva ..

Hej Kapitáne

Hop Trop

1. Dmi Moře už se vzteká, F stožár modře bliká,
 C to nás právě varuje sám svatej Eliáš,
 F proto každej smeká, na palubu kleká,
 C Dmi mezi zuby drtí otčenáš.

Dmi C
R: Hej! Kapitáne!

Dmi C Dmi
Jestli přežijem, tak se nedoplatíš!

C
Hej! Kapitáne!

Dmi C Dmi C
Tenhle vrak ti rozbijem a rumu vypijem

Dmi $A7$ D $D A7 D G D A7 D$
sedm galónů, a ty to zaplatíš.

2. Vítr plachty ničí, lana s námi cvičí,
za chvíli se briga kýlem na dno posadí,
my jsme chlapi ryzí, kterejm je strach cizí,
když natáhnem brka, nevadí.

R:

Hlídač krav

Jaromír Nohavica

C

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši,
dobře se uč a jez vtipnou kaši,
F G7 C
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.

Takovej doktor si sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,
ja jim na to řek, chci být hlídačem krav.

G7

C

- R. Já chci: Mít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštany a mýt se v lavoře,
F G7 C
od rána po celý den zpívat si jen.

G7

(C, F, G7, C)

Zpívat si: pam pam pam ...

3. K vánocům mi kupovali hromadu knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet jsem z nich,
nikde jsem se nedověděl, jak se hlídají krávy.

Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě koukal jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

- R. Já chci ...

5. Dnes už jsem starší, vím co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy.

S nohama křížem, rukama za hlavou,
koukám nahoru, na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

- R. Já chci ...

(D, G, A7, D) (E, A, H7, E)

pam pam pam

Ho ho Watanay

Pavel Lohonka Žalman

1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
ho ho Watanay, Kiokena, Kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z perleti,
vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná.

R:

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R:

4. V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.

R:

Chodím po Broadwayi

1. [: Chodím po Broadwayi hladov sem a tam, :]
chodím po Broadwayi, po Broadwayi,
po Broadwayi hladov sem a tam.

R: Singi jou jou jupí jupí jou,
singi jou jou jupí jupí jou,
singi jou jou jupí, jou jou jupí,
singi jou jou jupí jupí jou.

2. [: Moje černé děti mají stále hlad, :]
moje černé děti, černé děti,
černé děti mají stále hlad.

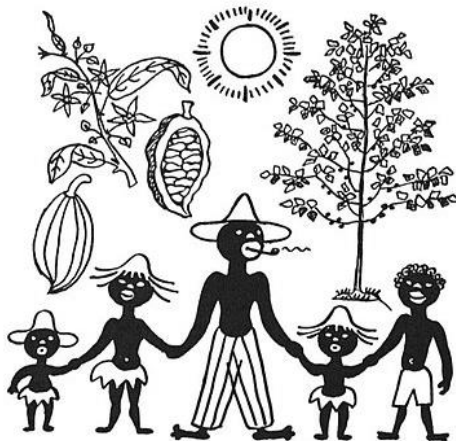
R:

3. [: Práci nedostanu, černou kůži mám, :]
práci nedostanu, nedostanu,
protože já černou kůži mám.

R:

4. [: A já pevně věřím, že zas přijde den, :]
a já pevně věřím, pevně věřím,
že zas bude černoch svoboden.

R:

Jó, třešně zrály

Waldemar Matuška

1. G $D7$ G
Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
 $H7$ Emi Ami $D7$ $G - D7$
sladký třešně zrály a teplej vítr vál
 G $D7$ G
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
 $H7$ Emi Ami $D7$ G
sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.

G Emi Ami $D7$ G
R: Jó, třešně zrály, sladký třešně zrály,
 $H7$ Emi C Ami $D7$ $G - D7$
sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?

2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál,
a moc se na mne smála, zdálky už se smála,
i zblízka se pak smála a já se taky smál.

R:

3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
ať nechám ty své stáda, že léta pilně strádá,
jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.

R:

4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál,
ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
svoji malou Gracie, a tý jsem srdce dal.

R:

5: Jó, u tý skály dál třešně zrály,
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
sluncem, který pálí, jsem hnal svý stádo dál.

Kluziště

1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblohy
jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo,
pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R:

3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
kdo si mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C D7 G C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C
Fmaj7
C

Kometa

Jaromír Nohavica

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi G7
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C E7
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami

Dmi

- R: O vodě, o trávě, o lese,
G7 C
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Ami Dmi
o lásce, o zradě, o světě
E E7 Ami
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.
4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem jí osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.
6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ..

Kovbojská

Michal Hrůza

C G Ami G F
on: Já se krásně mám
F G F G C
vím že nejsem sám
C G Ami G F
oba: Od té chvíle co tě znám
F G F G C
láska přišla k nám

Ami
on: Sem rád že už nehoním
C
stáda černým údolím
Ami
hned jak svý koně napojím
G
vrátím se za tebou

ona: Já se krásně mám
vím že nejsi sám
oba: Od té chvíle co tě znám
láska přišla k nám

on: Sem rád že už nehoním
krávy černým údolím
hned jak svý koně napojím
vrátím se za tebou

oba: Já se krásně mám
vím že nejsi sám
od té chvíle co tě znám
láska přišla k nám

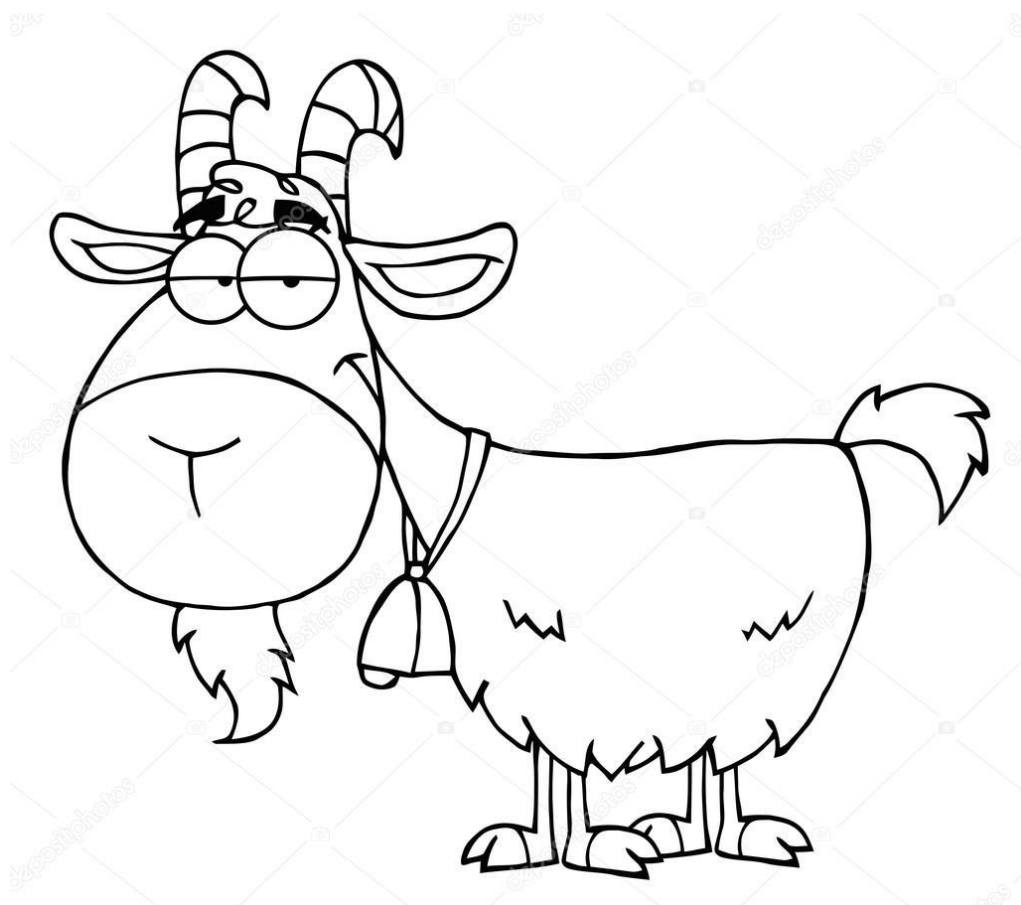

Kozel

Jaromír Nohavica

1. Byl jeden pán, ten kozla měl,
velice si s ním rozuměl,
měl ho moc rád, opravdu moc,
hladil mu fous na dobrou noc.
2. Jednoho dne se kozel splet',
rudé tričko pánovi sněd',
když to pán zřel, zařval "jéjé",
svázal kozla na koleje.
3. Zapískal vlak, kozel se lek':
"to je má smrt", mečel "mek, mek",
jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Morituri te salutant

Karel Kryl

1. Cesta je prach a štěrka a udusaná hlína
a šedé šmouhy kreslí do vlasů
[: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
a pířka touhy z křidel Pegasů. :]

2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
má v ruce štítky, v pase staniol,
[: a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma
dvě křehké snítky rudých gladiol. :]

R: Seržante, písek je bílý jak paže Daniely,
počkejte chvíli! Mé oči uviděly
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,
seržante! Mávnou, a budem zasvěcení!
Morituri te salutant, morituri te salutant!

3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídlo holubí,
[: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří, které zahubí. :]

4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
mosazná včelka od vlkodlaka,
[: rezavý kvér - můj brach a sto let stará špína
a děsně velká bílá oblaka. :]

R:

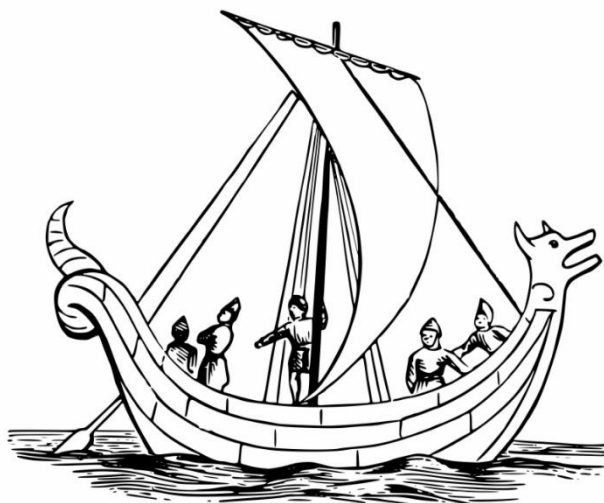

My pluli dál a dál

1. My pluli ^G dál a dál ^D v zelené lesy,
kde vlnka s vlnkou ^{D7} slaví své plesy, ^G
my pluli ^{G7} dál a dál ^C v zelený háj,
my pluli ^G dál a dál ^D v zelený háj. ^G
2. Lodka je malá, vesla jsou krátký,
poplujem hoši, poplujem zpátky,
/:či máme plouti dál v zelený háj. :/
3. My pluli dál a dál v rákosí tmavé,
kde rybka s rybkou spolu si hraje,
/:my pluli dál a dál v zelený háj. :/
4. My pluli dál a dál s malou lodičkou,
my pluli dál a dál tichou vodičkou,
my pluli dál a dál v neznámý svět,
my pluli dál a dál a nikdy zpět.

Obchodník s deštěm

Hop Trop

1.   Ami   G   Ami   G
1. Vzpomínám - jednou, to přišlo k nám vedro,
          Ami   G   Ami   D
že jabka se na stromech začaly píct,
          Ami   G   Ami   G
a v potocích sucho, jen kámen a písek
          Ami   G   Ami   D
a prach místo vody, co měla tam týct.
          Ami   Emi   Ami   Emi
Už dobytek v noci nás ze spaní budil
          Ami   G   Ami   D
a řvaní to stěží už dalo se snýst,
          Ami   G   Ami   G
my chlapem, co tady se objevil k ránu,
          Ami   G   C   G
pak lehce a moc rádi dali se svíst.
          Ami   Emi   Ami   Emi
R: "Když každej dá dolar," nám řek' tenhle koumák,
          Ami   G   Ami   D
"znám starý kouzlo a déšť přivolám,"
          Ami   Emi   Ami   Emi
za jeden kulatej zkusit to stálo,
          Ami   Emi   Ami   D
na svý si přišel - co zbejvalo nám?
2. Navečer vobzor se vybarvil duhou
a sloup suchý trávy a prachu se zved',
tak silnej, že nešlo stát na vlastních nohou,
co stálo mu v cestě, to rozbil a smet',
jak seděl chlap s námi, řek' mý sestře Líze,
že neviděl žádnou, co vo ni by stál,
a jestli mu aspoň dost malinko věří,
že jedině s ní by se vydat chtěl dál.
- R: Najednou ticho a tma jako v hrobě,
blesky a hromy - a začalo lejt,
takovej psí čas, že do svojí boudy
i náš vlčák Johny hned zalez' se skrejt.
3. Vtom vrznutí dveří, v nich zmáčeněj klobouk,
nám plechový hvězdy blejsk' do vočí třpyt:
"Hej! Konečně mám tě, tak vstávej a půjdem,
a hloupostí nech, jestli chceš aspoň žít!"
Za podvodný kousky se létama platí,
přesto jsme chlápka pak nechali jít,
svou pravdu měl v jednom: když po něčem toužíš,
nutný je věřit a strašlivě chtít.

Okoř

D

1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,
A7 D
vroubená je stromama (stromama)
D
když jdu po ní v létě, samoten na světě,
A7 D
sotva pletu nohama (nohama)
G D E A7
na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad (jako hrad)
D
Tam zapadli trapmi, hladoví a sešlí,
A7 D
začli sobě notovat.

D

A7

- R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
D A7 D
bílá paní šla už dávno spát,
A7
ta měla ve zvyku podle svého budíku
D A7 D
o půlnoci chodit strašívát,
G D
od těch dob, co jsou tam trampové,
E A7
nesmí z hradu pryč,
D A7
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
D A7 D
on jí sebral od komnaty klíč.

2. Jednoho dne zrána roznesla se správa,
že byl Okoř vykraden (vykraden)
nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes',
nikdo nebyl dopaden (dopaden)
šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici
(v kostnici)
místo aby hlídal, zuřivě jí líbal,
dostal z toho zimnici.

R:

Pijte vodu

Jaromír Nohavica

C

R: Pijte vodu, pijte pitnou vodu,
                                  G   C
      pijte vodu a nepijte rum!

C

1. Jeden smutný ajznboňák
  G   C
      pil na pátém nástupišti ajrkoňák,
                                  C
      huba se mu slepila
  G   C
      dieselokomotiva ho zabila.

R:

2. V rodině u Becherů
      becherovku pijou přímo ze džberů,
      proto všichni Becheři
      mají trable s játrama a páteří.

R:

3. Pil som vodku značky Gorbačov
      potom povedal som všeličo a volačo,
      vyfásol som za to tri roky,
      teraz pijem chlórované patoky.

R:

4. Jestes my chłopci z Warszawy,
      chodime pociagem za robotou do Ostravy,
      štery litry vodka i mnužstvo piv,
      bardzo fajny kolektiv.

R:

5. Jedna paní v Americe
      ztrapnila se převelice,
      vypila, na ex rum,
      poblila jim Bílý dům.

R:

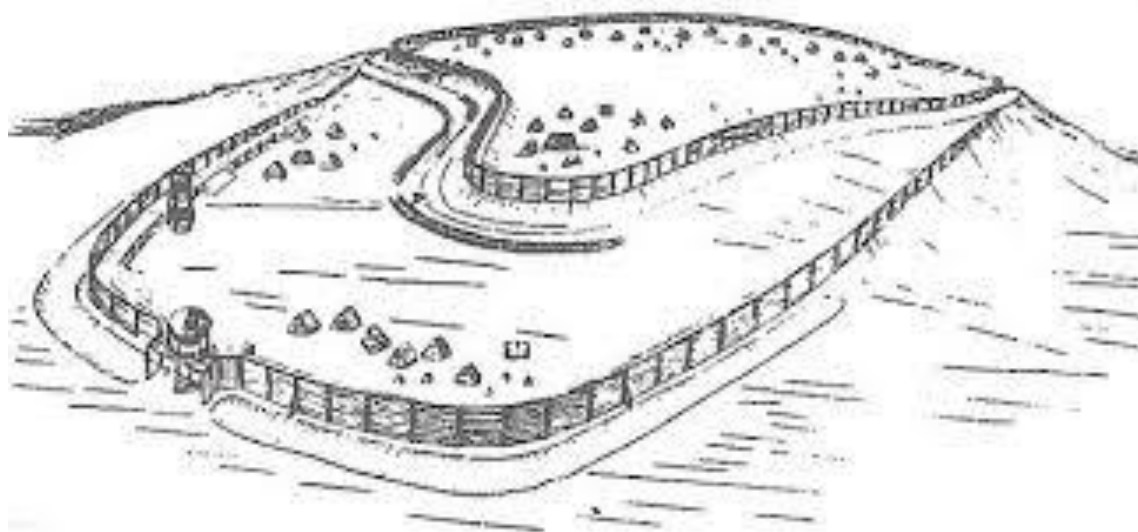

Rehradice

AG Flek

- Dmi C F
1. A te Rehradice na pěkný rovině,
G Ami Dmi G7 C
teče tam voděnka dole po dědině,
Gmi Ami Dmi
je pěkná, je čistá.
2. A po tej voděnce drobný rybe skáčou,
pověz mi, má milá, proč tvý oči pláčou
tak smutně, žalostně.
3. Pláčou oni, pláčou šohajó pro tebe,
že sme sa dostali daleko od sebe,
daleko od sebe.
- 4.=1.

Severní vítr

Svěrák, Uhlíř

1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,
jsem chudý, jsem sláb, nemocen
hlava mně pálí a v modravé dáli
se leskne a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

R: Severní vítr je krutý, počítej, láska má, s tím,
k nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž,
už mají mou stopu, už větří, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář,
má plechovej hrnek, v něm pár zlatej zrněk
a nad hrobem polární zář.

R:

Stánky

Jan Nedvěď

1. U stánků na levnou krásu,
postávaj a smějou se času,
s cigaretou a s holkou co nemá kam jít.

2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,
uteče den jak večerní zprávy,
neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj.

R: Jen zahlídli svět maj na duši vrásky
tak málo je, málo je lásky
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

3. U stánků na levnou krásu
postávaj a ze slov a hlasů
poznávám jak málo jsme jim stačili dát.

R: Jen zahlídli svět maj na duši vrásky
tak málo je, málo je lásky
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

R:

Tereza (Osamělý město)

Bratři Ryvolové

1. Ten den, co vítr listí z města svál,
můj džíp se vracel, jako by se bál,
že asfaltový moře odliv má
a stáj že svýho koně nepozná.

R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,
tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš
naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulici auta, jinak nic?

R: Řekni...

3. Do prázdnějch beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžný tón flaut
a v závěji starýho papíru
válej' se černý klapky z klavíru.

R: Řekni...

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosamělý město mlčící.

R: Řekni...

Tisíc mil

Waldemar Matuška

1. V nohách mám už tisíc mil,
stopy déšť a vítr smyl
a můj kuň i já jsme cestou znaveni.
2. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, to malý bílý stavení.
3. Je tam stráň a příkřej sráz,
modrá tuň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej' dětskej m snům.
4. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej známej bílej dům.
5. V nohách mám už tisíc mil,
teď mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám, a ta se k nám dál nemění.
- 6.=2.
7. Kousek dál, a já to vím,
uvidím už stoupat dým,
šikmej štít střechy čnít k nebesům.
- 8.=4. + [: jeden cíl, ten starej známej bílej dům ... :]

Toulavej

Vojta Kid'ák Tomáško

1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj,
Ami G Ami E⁷

Ami G F Ami
Ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj Toulavej.
Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí: je mu hej,
tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá Toulavej.

R1: Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát,
F G G⁷ C
na půdě celta se prachem stydí
F G Ami
a starý songy jsem zapomněl hrát, zapomněl hrát.

2. Někdy v noci je mi smutno, často bejvám doma zlej.
Malá daň za vaše „umí“, kterou splácí Toulavej.
Každý měsíc je jiná štace, čekáš, kam tě uložej,
je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně, Toulavej.
R:

3. Víím, že jednou někdo přijde, tiše písckne: „No tak ´dem!“
Známí kluci ruku stisknou, řeknou: „Vítej, Toulavej!“
Budou hvězdy, jako tenkrát, až tě v očích zabořej,
celou noc jim bude zpívat jeden blázen - Toulavej.

R2: Sobotní ráno mi poletí vstříct, budeme u cesty stát,
vypráším celtu a můžu vám říct,
že na starý songy si vzpomenu rád, vzpomenu rád.

Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj,
Ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj Toulavej.

Tři čuníci

Jaromír Nohavica

- C
1. V řadě za sebou tři čuníci jdou,
tápají si v blátě cestou-necestou,
kufry nemají, cestu neznají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...
Ami
Dmi G
Dmi G
  2. Auta jezdí tam, nákladáky sem,
tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,
ušima bimbají, žito křoupají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí ...
  3. Levá, pravá - teď!, přední, zadní - už!,
tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,
lidé zírají, důvod neznají,
proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají: uí uí uí ...
  4. Když kopýtka pálí, když jim dojde dech,
sednou ke studánce na vysoký břeh,
ušima bimbají, kopýtka máchají,
chvilinku si odpočinou, a pak dál se vydají: uí uí uí ...
  5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,
k sobě přitisknou se čumák na čumák,
blesky bleskají, kapky pleskají,
oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají: uí uí uí ...
  6. Za tu spoustu let, co je světem svět,
přešli zeměkouli třikrát tam a zpět
v řadě za sebou, hele, támhle jdou,
pojďme s nima zazpívat si jejich píseň veselou: uí uí uí
...

Tři kříže

Hop Trop

1. Dávám sbohem všem břehům proklatejm,
který v drápech má ďábel sám,
bílou přídí šalupa "My Grave"
míří k útesům, který znám.
- R: Jen tři kříže z bílýho kamení
někdo do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
lodní deník, co sám do něj psal.
2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce-kámen a jméno Stan.
- R:
3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.
- R:
4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rogers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...
- Rec: Snad se chtěl modlit:
"Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ..."
- R: Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
lodní deník, a v něm, co jsem psal ...

Zahrada ticha

Pavel Roth

Ami G C D
Ami G C/E A7
D D Emi

1. Je tam brána zdořená, cestu otevírá

C G D
Zahradu zelenou všechno připomíná

D Emi
2. Jako dým závoje mlhou upředěných

C G D
Vstupuješ do ticha cestou vyvolených

D Emi
3. Je to březový háj, je to borový les

C G D
Je to anglický park, je to hluboký vřes

4. Je to samota dnů, kdy jsi pomalu zrál
V zahradě zelený, kde sis za dětství hrál

5. Kolik chceš, tolik máš očí otevřených
Tam venku za branou leží studený sníh

6. Z počátku uslyšíš vítr a ptačí hlas
V zahradě zelený přejdou do ticha zas

7. Světlo připomíná rána slunečných dnů
V zahradě zelený, v zahradě beze snů

8. Uprostřed závratí sluncem prosvícených
Vstupuješ do ticha cestou vyvolených

Zachraňte koně

Kamelot

1. Emi Peklo byl ráj, když hořela stáj, Ami7 příteli,
C D G C H7
věř mi, koně pláčou, povídám,
Emi Ami7
to byla půlnoc, v tom křik o pomoc, už letěly
C H7 Emi
hejna kohoutů, a bůhví kam.

R: G Zachraňte koně, Hmi křičel jsem tisíckrát, C
G Hmi C
žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,
Ami C
než přišla chvíle, kdy hřívy bílé
Ami H7 (D7)
pročesal plamen, spálil na troud.

2. Ohrady a stáj, a v plamenech kraj už nedýchal,
já viděl, jak to hříbě umírá,
klisna u něj a smuteční děj se odbývá,
jak tiše pláče, oči přivírá.

R:

R: G Zachraňte koně, Hmi křičel jsem tisíckrát, C
G Hmi C
žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,
G Hmi C
zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
Emi
zachraňte koně ...

Zrození hvězd

Kamelot

1. Zrození hvězd čas vykřesá kvapem
a můžou mě vézt, až vyryju drápem
staré medvědice do skály větrů tvůj obličej.
2. Kraj otěhotněl jak prvnička v máji
tou padlou tmou a někde ve stáji
se splaší koně a přiklušou blíž, ke mně blíž.
- R: A (že) březí klisna má oči jako ty a sedlo z něhy,
možná se jí stýská, možná je zraněná a možná je ty,
všechno možná, všechno možná bude lepší než dřív.
3. Tahleta létavice mně do uší zpívá
píseň panice, co z tváře ti slíbá
tvůj vodopád slz a měsíční prach, co ty víš.
4. Kraj Indiánů mě úsvitem vítá
a ranní déšť mou rytinu smývá,
jsi vzdálená víc, co můžu ti říct, můžu říct, jen to.

R:

Želva

Olympic

- D G D G D G D G
1. Ne moc snadno se želva po dně honí,
D G D G D G D
velmi radno je plavat na dno za ní,
A
potom počkej, až se zeptá
Hmi
na to, co tě v mozku lechtá,
D G D G D G D G
nic se neboj a vem si něco od ní.

2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
želví nervy od želvy schovám stranou,
jednu káď tam dám pro sebe a pak aspoň pět pro tebe,
víš, má drahá, a zbytek je pod vanou.

- D A G D A G D
R: Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá,
G A G A
ona ho na něco nachytá, i když si to později vyčítá.

3. Ne moc lehce se želva po dně honí,
ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní,
jeho úsměv se vytratí, a to se mu nevyplatí,
má se nebát želv a spousty vodní.

R:

